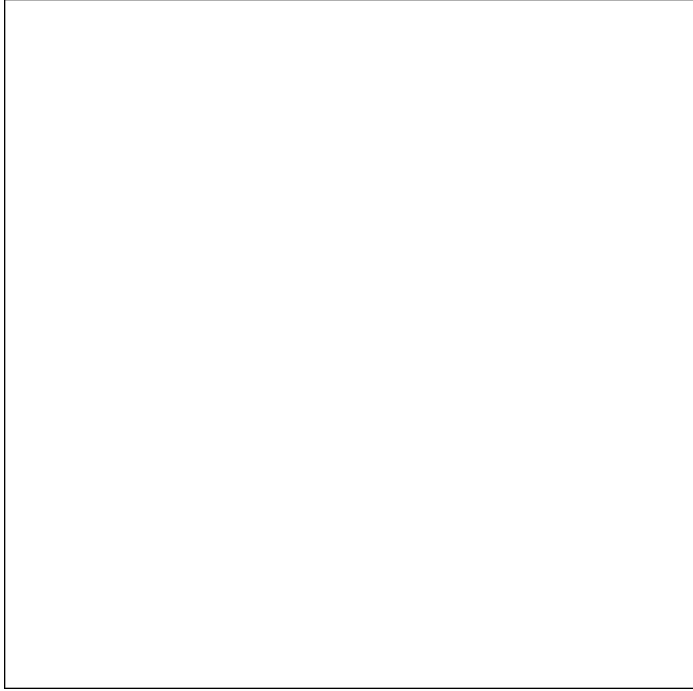

Sakimas sang

✎ Ursula Nafula
✉ Peris Wachuka
✉ Espen Stranger-Johannessen
3
norsk

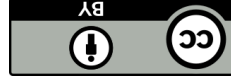

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Sakimas sang

✎ Ursula Nafula
✉ Peris Wachuka
✉ Espen Stranger-Johannessen

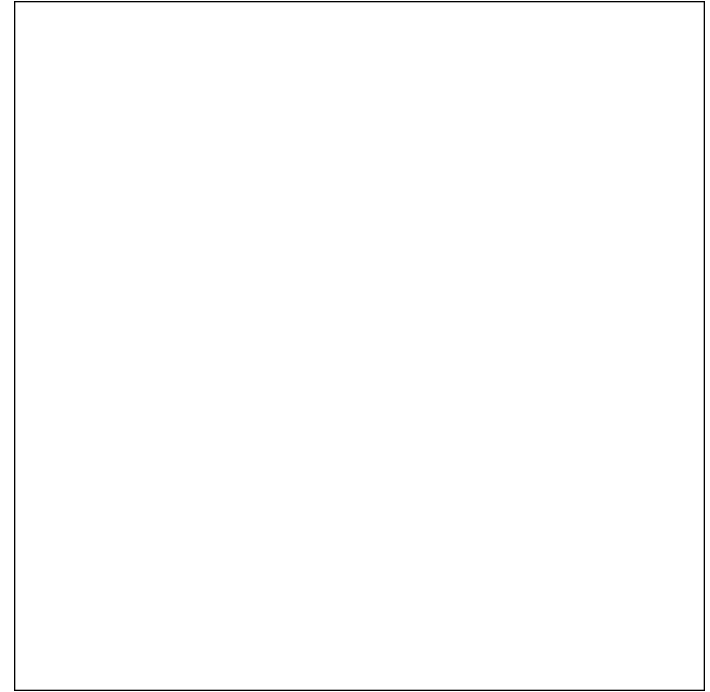

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

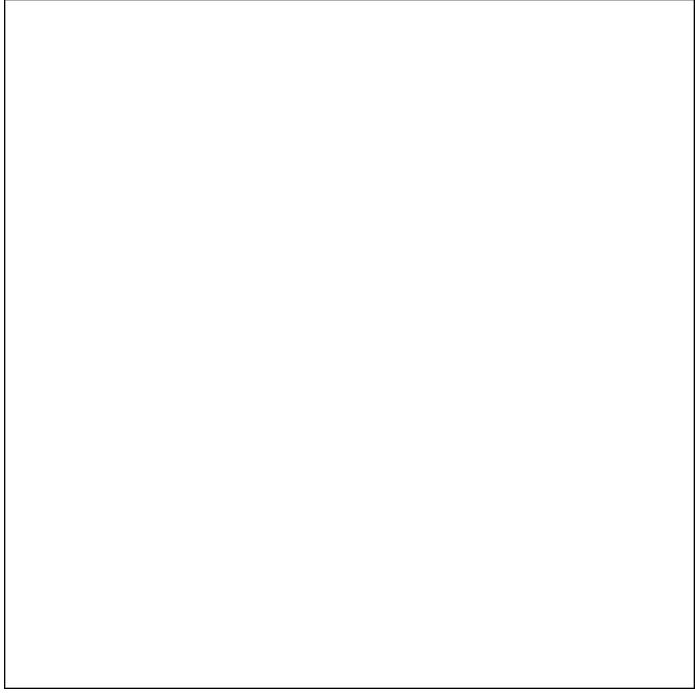

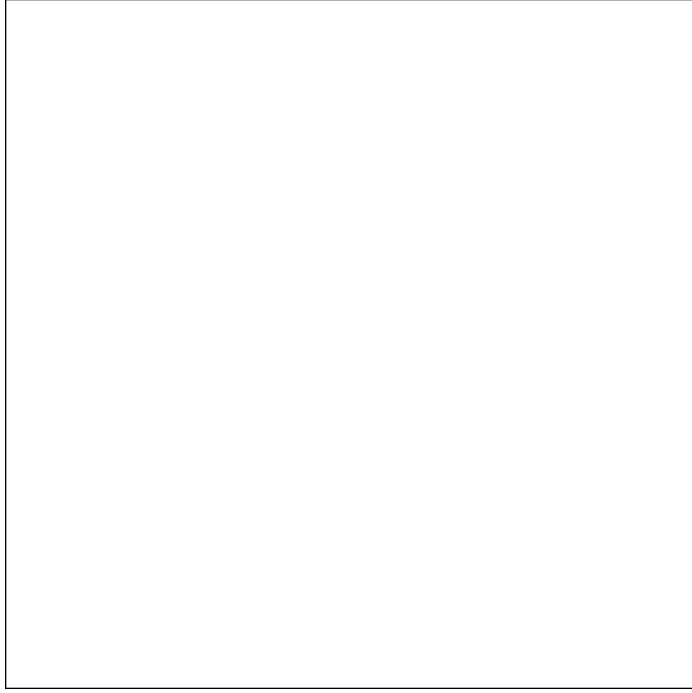
Sakima bodde sammen med foreldrene sine og sin fire år gamle søster. De bodde på eiendommen til en rik mann. Hytta deres hadde stråtak og lå ved enden av en rad med trær.

Den rike mannen var veldig glad for å se sønnen sin igjen. Han belønnet Sakima for at han trøstet ham. Han tok sønnen sin og Sakima med til sykehuset, slik at Sakima kunne få synet tilbake.

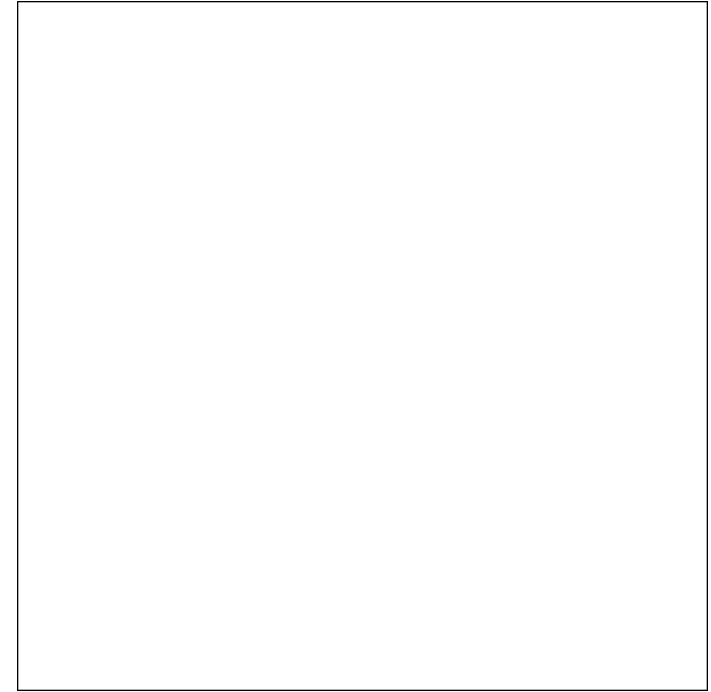
Da Sakima var tre år gammel, ble han syk og mistet synet. Sakima var en gutt med talenter.

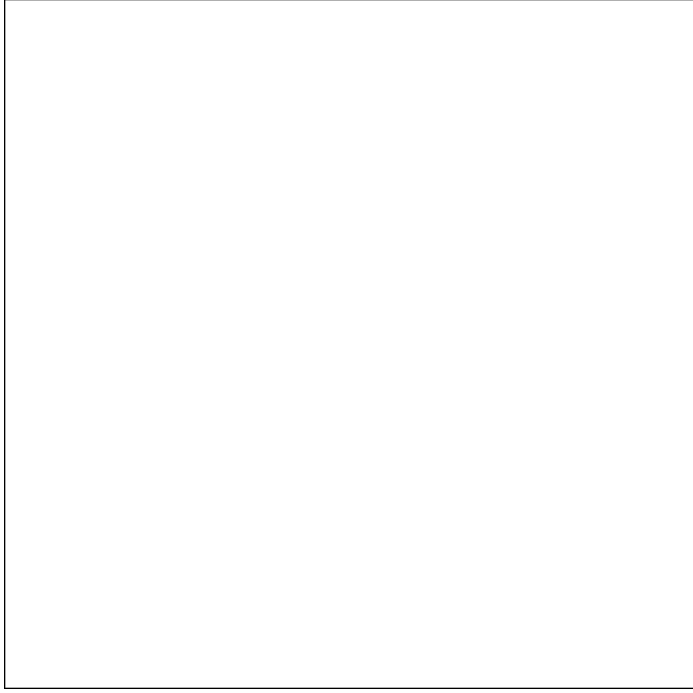
I samme øyeblikk kom det to menn bærende på en bære. De hadde funnet den rike mannens sønn banket opp og forlatt i veikanten.

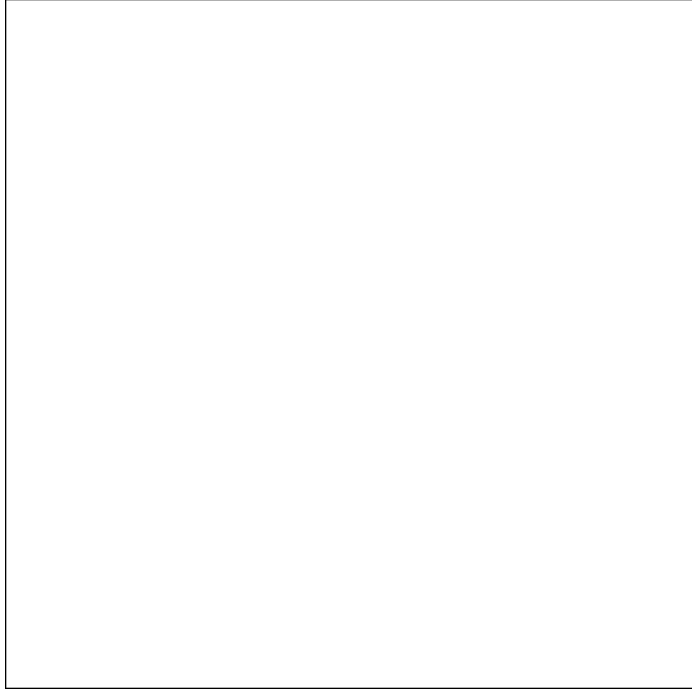
Sakima kunne mange ting som andre seksåringer ikke kunne. For eksempel kunne han sitte med eldre landsbymedlemmer og diskutere viktige saker.

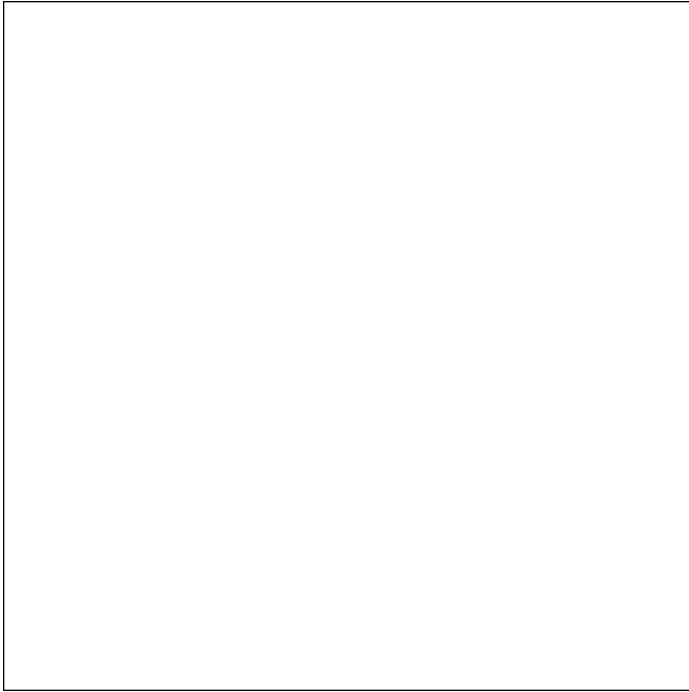
Sakima var ferdig med å synge sangen og snudde seg for å dra. Men den rike mannen skyndte seg ut og sa: «Vær så snill og syng igjen.»

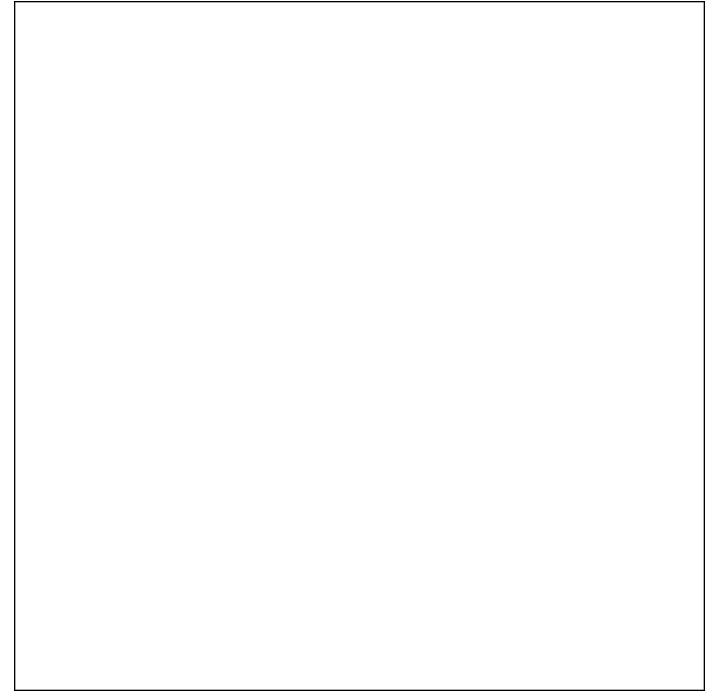
Sakimas foreldre jobbet i huset til den rike mannen. De dro tidlig om morgenen og kom tilbake sent på kvelden. Sakima ble igjen sammen med lillesøstera si.

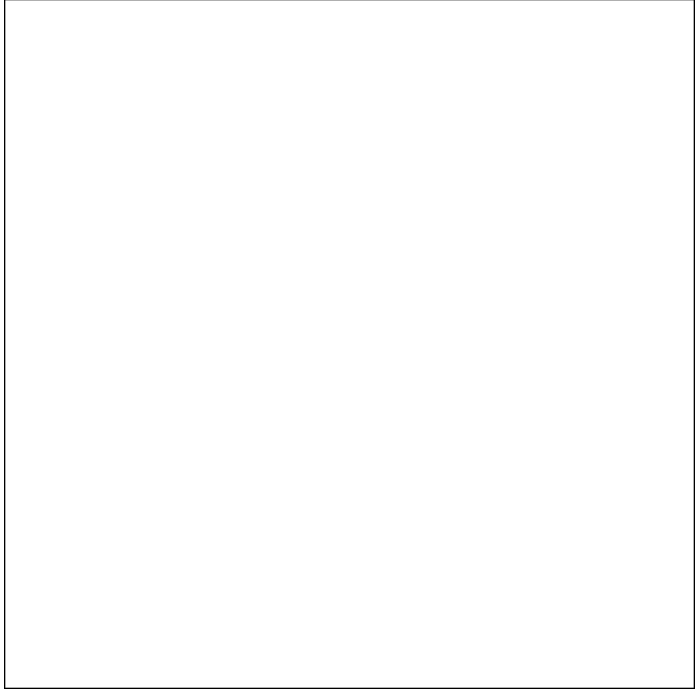
Arbeidene stoppet det de holdt på med. De hørte på Sakimas vakre sang. Men én mann sa: «Ingen har vært i stand til å trøste sjefen. Tror denne blinde gutten at han kan trøste ham?»

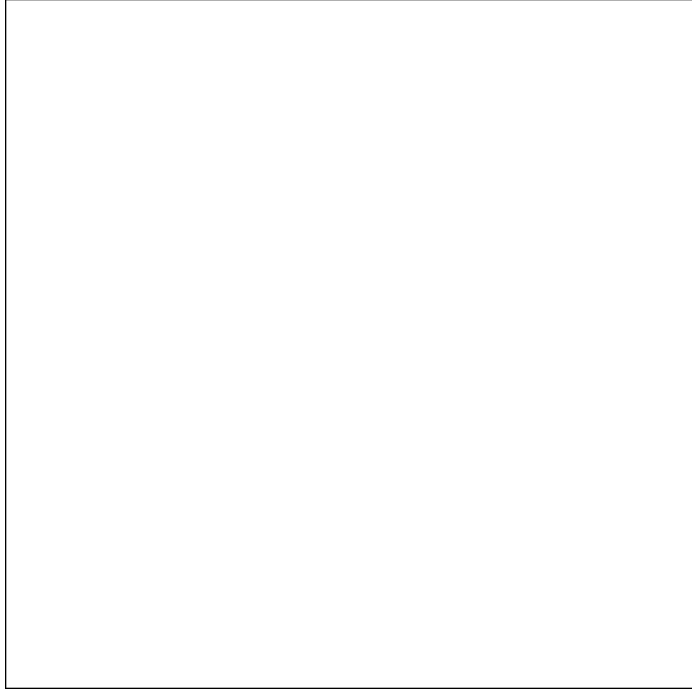
Sakima elsket å synge sanger. En dag spurte moren hans ham: «Hvor har du lært disse sangene, Sakima?»

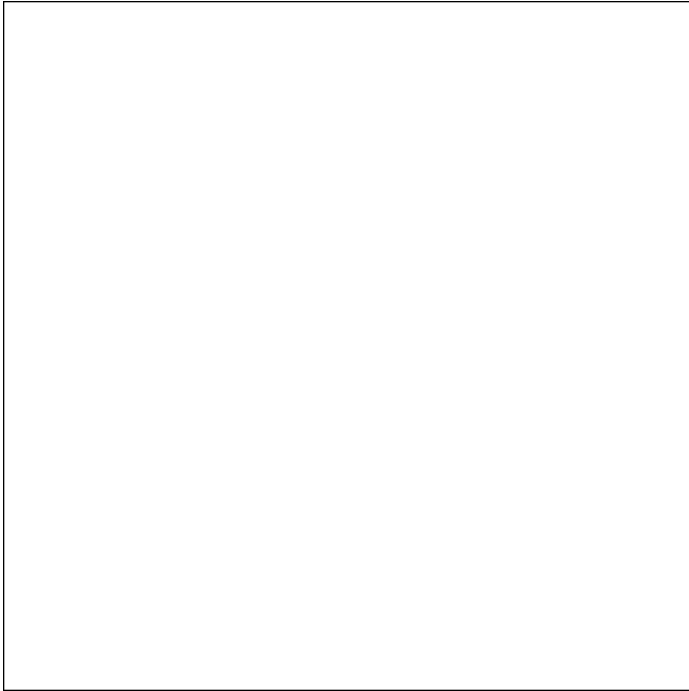
Han stod nedenfor et stort vindu og begynte å synge favorittsangen sin. Sakte begynte hodet til den rike mannen å vise seg gjennom det store vinduet.

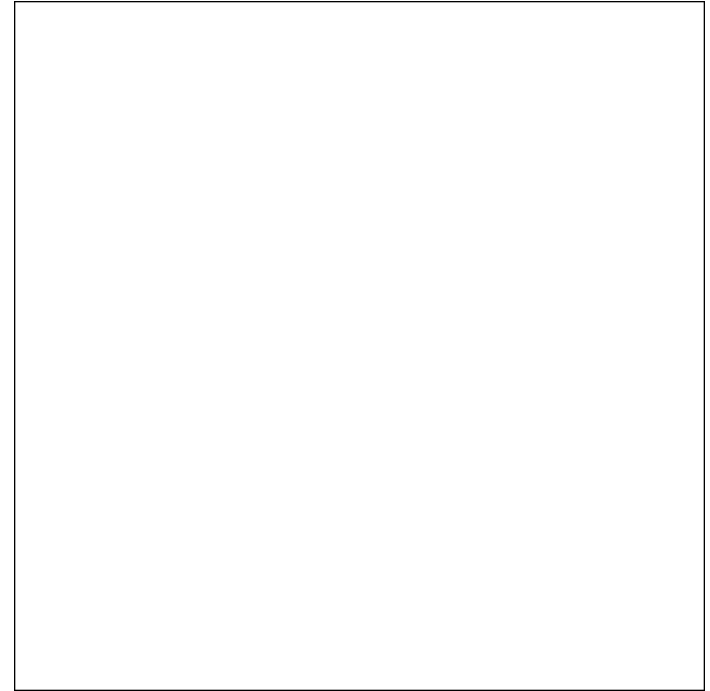
Sakima svarte: «De kommer bare, mamma. Jeg hører dem i hodet mitt, og så synger jeg.»

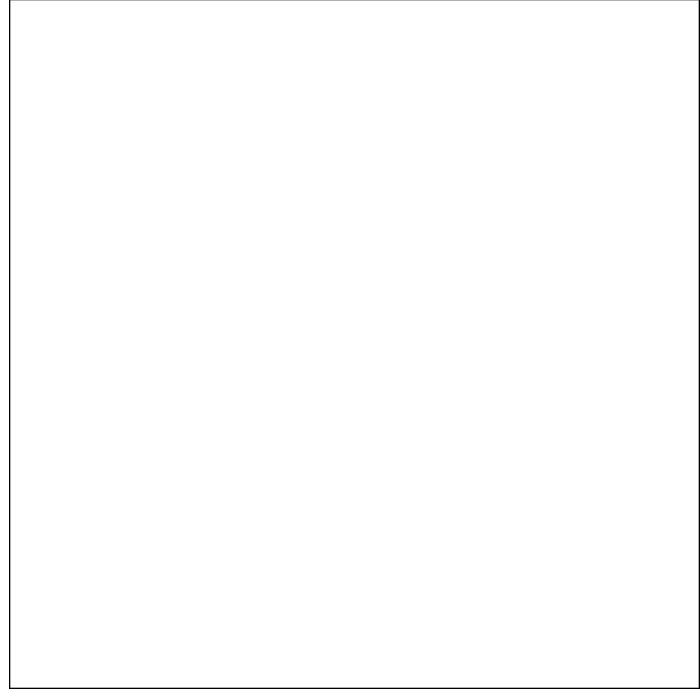
Neste dag ba Sakima lillesøstera si om å føre ham til huset til den rike mannen.

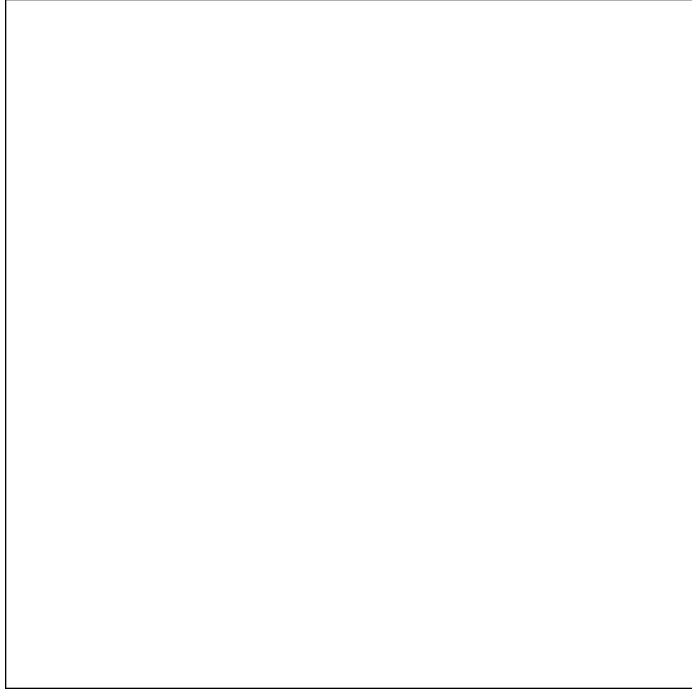
Sakima likte å synge for lillesøstera si, særlig hvis hun var sulten. Søstera hans pleide å høre på at han sang yndlingssangen sin. Hun beveget seg til den lindrende låten.

Likevel ga ikke Sakima opp. Lillesøstera hans støttet ham. Hun sa: «Sakimas sanger er lindrende når jeg er sulten. De kommer til å virke lindrende på den rike mannen også.»

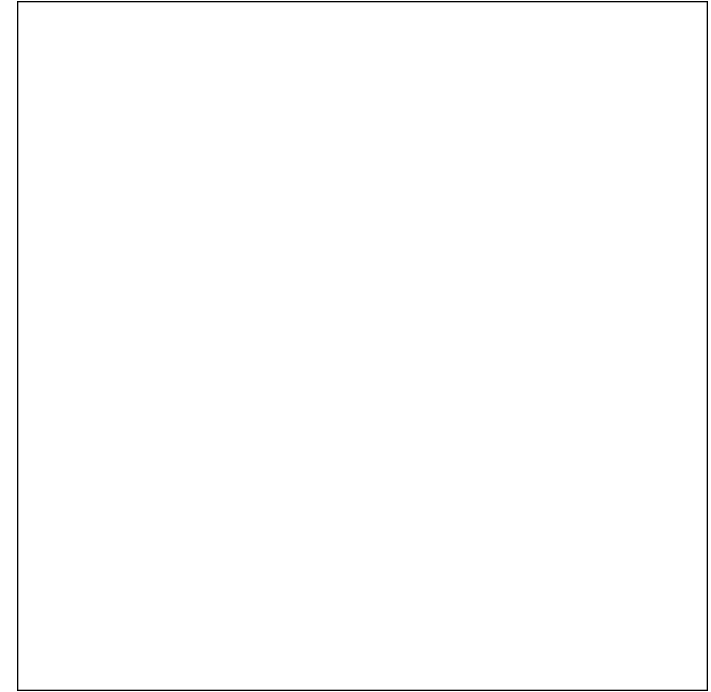
«Kan du synge den igjen og igjen,
Sakima?» pleide søstera hans å be
ham. Sakima gjorde som hun sa og
sang den igjen og igjen.

«Jeg kan synge for ham. Kanskje
han blir glad igjen», sa Sakima til
foreldrene sine. Men foreldrene
hans avfeide ham. «Han er veldig
rik. Du er bare en blind gutt. Tror du
sangen din kommer til å hjelpe
ham?»

En kveld da foreldrene hans kom hjem, var de veldig stille. Sakima visste at noe var galt.

«Hva er i veien, mamma, pappa?» spurte Sakima. Sakima fikk vite at den rike mannens sønn var borte. Mannen var veldig lei seg og ensom.